

---

gondolom ars poetica

SOMOGYI SÁNDOR

„2. Mert a bálványok hazugságot szólnak, a varázslók pedig hamisságot látnak, és üres álmodat beszélnek, hiábavalósággal vigasztalnak; azért elszélednek, mint a juhnyáj, amely sanyarog, mert nincs pásztora.

3. Haragra gerjedtem a pásztorok ellen és megfenyítettem a bakokat...”

(Zakariás könyve, 10. rész)

mondom	vajon e	vagyok- én
szét-	vajon szórt	szavak
a vers	halmaza	-e
ének	mely	nem
óda az emberhez	dal	nem
égő könyvtárban	eposz	nem
szótár	az	a
haja	ég	lángok
benne	vérző	ahol
	az égnek	megszúrom
	vagyunk	
	a szót	
és nem	megszúrom	a szót
az apró	megszúrom	a szót
törmeléknek	csillogása	egy
	fényben	egyetem
	a halmaz	
a szó	nem	válasz
égő könyvek		
	könyvtárak	
		városok

metronómba	épített	törvények
a fal	a tenger	s a végtelen
elébe	zuhan	a szó
a szó	nem	felelet
a szó	nem	kérdez meg
	lángokat	e
lángok		dacának
izom-		törése
az állj	ige	
	ÁLLJ	a tűzben égő betűk a
		[hangba
szöktek	(dal)	
madár	égő	tollaival ír az éj
		például
az egyik kék	volt	
	a másik	
felkelt	s felemelte	szárnyát
anyám	a hang	csőrömön áll
így	szólt	sajnálom
az embereket Z.-ben	de	sehogyan
sem	tud	futni a szél
hogyan elhozza	hangom	
	hangom	hangom
	szó	
a szavak	nem	plakátok
röpiratok	pecsétek	vagy
címerek	zászlók	feliratok
	Z.-ben	és Z.-n
kívül	a szó	nem
	történelem	
a	szavak nem	könyvek
a szavak	nem	könyvek
a könyv	ég	
a terem	a tér	a város
	ég	
ibolyába	nyílik	az éj szavaival
a	hangszerben	
a	dobban	a fuvolásban
a milliószor		
lekötött	hurokban	a
késpengében	a szó	szín
zöld		
mint Z. zöld	mint ZOKOG	mint B.
	mint ZARBOFIÁLIA	
a madár	leengedte szárnyát	a kék
	mondta	
		mondta
zöld	mint	a
búza		
anyám	a hang	csőrömön áll
legyek erős	hogyan fejem	tetejében a szelek
fehér lepedőt	hordjanak	
legyek szép	hogyan a hajnal	csörtetve bújjon belém
	és selyem izgalmával	a mámort
ÖNTSE A SZÓBA	a robbanás simogatását	az izzadó izmoknak
legyek jó	anyám	

hogya a ló	mely utánam jár	tudja az utat a vakságban költészet
és	benne a szó ragasztó a tömbhöz)	(nem
nem	a	
levegő		a haldoklónak
a híd	felépítésének	láncolata
a	robbanás	
a	szó	szín
mint	a	lényeg-
telen	akarat	a görcs
jelenléte a száraz	gyökérben	
a könyv	a könyvtár	ég
de	a szavak maradnak	élve
	vajon	
szét-	szótár	szavak
halmaza-e	a	vers (?)
létezek	vagy	írom
	a	
verset	a vers	határain belül
vér		
csak (belül)	folyik	vérszegény
vágyaival	színeivel	hangjaival
A	TÜKÖR	FELE
én		
ÉN	a keresés elképzelt	szobra az létnék
	vajon	
szét-	szórt	szavak
vajon	verset-	e
vajon	igen-	e
vajon	nem-	e
	vajon	vagy-vagy
vagy	vagy	talán
vagy	nem	vagy
a	szójáték	sötét
utcáknak átal	nevedet	várod-e
a madár felszedte	a kényes	szemeket mert dal
ingyen van	minden vagyok	
tehát	mert	írok
tehát	nem	
létezek		nemcsak
vonalak	teszik bezárt	a teret
	apró	
felületeiken	széttört	hadserege
pontok	(az ég)	nemcsak
ég	alkotórésze	a pont
az egyenesek	a	szótár
ég		
a könyvtár	tehát	

a	fal	a város
a könyvekkel		ég
vagyis		
élni látszik	vagy	változik
vagy	marad	az
abszolút	mozgásban	
	MOZDULATLAN	ISTEN
vagy		
már	ideje	talán
	hogy	
megindul majd	a	menet
	továbbá is	
tarka	viszonyítás	a talaj
heterogén	kép	a lét
bonyolult	szövevény	egy csepp
képkötés	tehát	nem
alkotórésze	az	egységnek
	hanem részletes	
	átképzés	kisebb
de mozdulatlan	terelt	tehetetlen
	[görcsökbe	
tárgyakká a múltban		vagy
létezek talán		vagy
is	írok	vagyis
én	vagyok	az
az	ÉN	ég
a	szótár	a
könyvtár	ég	a város
a világ ég	bár hangtalan	ujjongás/nyögés
hajnalban	hát	nem vár-
ható	semmi	változás
az eltérés	növekvénye	valós függvény
	ÁTKÉPZÉS	
és	szét-	szórt
szavak	halmaza	a vers
mely	alárendelt	rend
	a rendtelenségben	
mint	a	zöld
hangjainak	madarai	s az ő
szavuk	tükör	előtti lét
én	tehát	csak híd
vagyok	függvény	csak
mely átképzésre képes	láthatatlan	munkát végez
én eszköz	és	nem
én-eszköz	én	
írok	tehát	létezik valami
megoldott	anyagi	maradvány
	a vers	
	én	
írok	tehát	nem
	létezek	